

96

Besluit van 3 maart 1986, houdende regels betreffende de heffing en de invordering van de verschuldigde kosten en rente, ingevolge de Landinrichtingswet (Besluit landinrichtingsrente)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 15 januari 1986, nr. 086-41, gedaan mede namens de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Gelet op de artikelen 223 en 229 van de Landinrichtingswet (Stb. 1985, 299);

De Raad van State gehoord (advies van 7 februari 1986, nr. W06.86.0034/12.6.05);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 20 februari 1986, nr. 086-387, uitgebracht mede namens de Staatssecretaris van Landbouw en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Het bedrag als bedoeld in artikel 223, eerste lid, onderdeel a, van de Landinrichtingswet (Stb. 1985, 299) wordt gesteld op f 200.

Artikel 2

Indien met betrekking tot een kadastraal perceel als bedoeld in artikel 224, eerste lid, van de Landinrichtingswet meer dan één genothebbende krachtens zakelijk recht kan worden aangewezen, kan de aanslag worden gesteld ten name van één van hen met toevoeging van de afkorting c.s..

Artikel 3

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.
2. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit landinrichtingsrente.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 3 maart 1986

Beatrix

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

Uitgegeven de *vijfentwintigste* maart 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

In dit besluit wordt uitvoering gegeven aan twee delegatiebepalingen, die in Hoofdstuk VIII van de Landinrichtingswet zijn opgenomen.

Artikel 1 geeft uitvoering aan artikel 223, eerste lid, onderdeel a, van de Landinrichtingswet. Daarin is bepaald dat geen heffing en invordering van verschuldigde kosten plaatsvinden, indien deze kosten beneden een bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen bedrag blijven. Deze bepaling strekt ertoe te voorkomen, dat de perceptiekosten van de met de heffing en de invordering verband houdende uitvoeringshandelingen het naar de verschuldigde kosten berekende rentebedrag op onredelijke wijze zullen overtreffen. Derhalve is het om redenen van doelmatigheid wenselijk een minimum kostenbedrag buiten beschouwing te laten.

Dat minimale kostenbedrag wordt gesteld op f 200. Dit betekent dat een jaarlijkse rente van f 12, ingevolge artikel 225 van de Landinrichtingswet 6 percent van de verschuldigde kosten, buiten de heffing en de invordering blijft. Het laatstvermelde bedrag correspondeert globaal met de minimale perceptiekosten die verbonden zijn aan het opleggen van een aanslag landinrichtingsrente. Hiermee wordt tevens aangesloten bij het heffings- en invorderingsbeleid van de rijksbelastingdienst ter zake van de ruil- en herverkavelingsrenten.

Artikel 229, tweede lid, aanhef, van de Landinrichtingswet biedt de mogelijkheid om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels met betrekking tot de heffing en de invordering van de landinrichtingsrente te geven. Op grond hiervan is in artikel 2 een zogenaamde cum-suisbepaling opgenomen. Deze bepaling houdt in dat in een situatie waarin meer dan één schuldplichtige kan worden aangewezen, de aanslag slechts ten name van één van hen wordt gesteld onder toevoeging van de afkorting c.s. Hoewel de aanslag in beginsel ten name van alle schuldplichtigen zou behoren te worden gesteld, kan hieraan in de praktijk veelal om technische redenen niet worden voldaan. Hierbij kan bij voorbeeld gedacht worden aan de situatie waarin één perceel toebehoort aan verschillende mede-eigenaren. Deze wijze van tenaamstelling van een aanslag is reeds in het verleden bij de grondbelasting gehanteerd. In materiële zin treedt door deze bepaling geen verandering op.

Deregulering

Deze algemene maatregel van bestuur is opgesteld in overeenstemming met de toetsingscriteria, zoals die zijn opgenomen in de aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en algemene maatregel van bestuur (Stcrt. 1985, 18). Ter toelichting merken wij het volgende op.

Het terrein waarop de regeling betrekking heeft en de doelstelling ervan zijn hiervoor beschreven. De overige punten zijn in casu niet van toepassing.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg